

Реджебъ и слона му.

(Байли).

рилѣптъ никога не ходи самичѣкъ, казва една Индийска пословица. И нещастieto прилича на рилѣпа.

Прочее, трѣбва да се вѣрва, че пословицитѣ често съдържатъ истина. Типано се прѣпитаваше като отгледваше слонове и съ тѣхъ отиваше въ града да разхожда любопитнитѣ.

Той живѣеше на нѣколко километра отъ Калкута въ кжщичка заградена отъ една страна съ оризови ниви, а отъ друга — съ тъмнитѣ Индийски гори.

Веднѣжъ като бѣ отишелъ въ Калкута и бѣ спечелилъ една жълтица съ разхождане пжтници на своя „Голѣмчо“ — тѣй наричаше своя слонъ — той сбърка като пи въ изобилие спиртни западни пития, а отъ това той се опи. Послѣ седналъ прѣдъ вратата на кръчмата, той се излѣга, та закачи единъ минаващъ англичанинъ.

„— Хеей!... ее-хей, западни дьяволе!... Защо си смачкалъ домати по главата си, та ти е косата тѣй червена?“ — му извика той.

Великобританецътъ се спре смутенъ, като не можеше да разбере, огъ гдѣ тази дързостъ у единъ Индиецъ.

Слѣдъ малко той го цапароса много силно съ юмруци. Типано отвърна съ нѣколко ританици. Работата достигна до ушитѣ на единъ английски приставъ и се рѣши много злѣ за Типано. Той